

Forening med andre Stater, som ogsaa mener at lide noget under dette, kunde opnaa lignende Resultater, og jeg tror at kunne sige paa hele Regeringens Vegne, at det er et Spørgsmaal, vi har vor Opmærksomhed henvendt paa, og at Udenrigsministeriet, der er det Ministerium, som her særlig maa tage Affære, ogsaa har Sagen under Overvejelse og er rede til at benytte en given Lejlighed til at træde i Forhandling med den tyske Regering om dette Spørgsmaal.

De Bemærkninger, jeg endnu har at gøre, er kun meget faa. Det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelson) spurgte mig, om jeg agtede at eftergive den Staten tilkommende Del af Forlystelsesskatten for Aarhus Teater. Jeg kan svare ganske kort derpaa, at det agter jeg ikke at gøre, blandt andet af den gode Grund, at jeg er ganske uberettiget til at gøre det. Jeg kan ikke eftergive Forlystelsesskatten undtagen i det Omfang, Loven giver mig Ret til, og en saadan Eftergivelse agter jeg heller ikke at søge Lovhjemmel til. Jeg har ogsaa sagt til den Deputation, som har været hos mig, at en saadan Eftergivelse af Forlystelsesskatten kan man ikke vente, og at man heller ikke kan vente, at jeg vil tage Initiativet til en Forandring af Loven, der kunde berettige til en saadan Eftergivelse.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) var meget glad ved, at jeg ikke havde givet mig til at fremsætte en detailleret Kritik af de Tal, han fremkom med. Det gjorde jeg ikke, og det ærede Medlem vil ogsaa se af mine Udtalelser, hvorfor jeg ikke gjorde det. Jeg vilde nemlig have fundet det ganske ørkesløst, thi det Grundlag, hvorpaa det ærede Medlem opstillede sin Beregning, var efter min Opfattelse fuldstændig urigtig. Og det tillod jeg mig at paavise. Det ærede Medlem sammenblandede nemlig ordinære og ekstraordinære Militærudgifter for at opnaa sit Resultat med Hensyn til Militærudgifternes Stigning, og han benyttede et ganske urigtigt Grundlag for Opgørelsen af Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter. Derfor vilde det være ørkesløst for mig at gennemgaa hans Tal i Enkelthederne, naar de hvilede paa et saa forkert Grundlag. Heller ikke med Hensyn til Reservefonds-Henlæggelsen finder jeg Anledning til at komme tilbage til hans Udtalelser. Han kunde i Virkeligheden ikke paa et eneste Punkt imødegaa, hvad jeg

derom havde fremsat. Han henviste til, at der ogsaa kan komme Udgiftsstigning lige saa vel som Indtægtstigning paa Statsregnskabet for 1913—14. Dette er en Selvfølge, men det rører ikke paa nogen Maade ved, hvad jeg har sagt. For øvrigt er der, hvad jeg udviklede ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, en Margin af $3\frac{1}{4}$ til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til saadanne Udgiftsstigninger, som kan fremkomme ved nye Løve, ved Ændringer paa Finansloven og ved Tillægsbevillingsloven.

Det ærede Medlem (Bang) følte sig tilfredsstillet ved mine Udtalelser om Forhandlingerne i London om Statslaanet. Men han mente, at en anden Gang maatte Statsgældsdirektøren vogte sig for den Slags Udtalelser, som han her var kommet med. Nej, Statsgældsdirektøren behøver slet ikke at vogte sig for den Slags Udtalelser, thi han er optraadt fuldstændig korrekt ved den Lejlighed. Han henviste til Udtalelser, hans Finansminister offentlig havde fremsat om, at vi bør sætte Tæring efter Næring og ikke bør sætte os for større Udgifter, end vore Indtægter kan bære, med Hensyn til sociale Foranstaltninger eller Jernbaneudgifter, Havneudgifter, Militærudgifter eller Udgifter paa noget som helst andet Omraade. Det var Statsgældsdirektøren fuldkommen berettiget til at udtale og henvise til, og Betragtningen i den Henseende er jo den, at det, at sætte Tæring efter Næring og at indrette sig paa ikke at komme ind paa ny Underbalance, er ikke noget, vi skal gøre for en fremmed Stats Skyld, men det er noget, vi skal gøre for vor egen Skyld. (Bang: Udtalelserne i „Berlingske Tidende“). Ja, Udtalelserne i „Berlingske Tidende“ tror jeg slet ikke siger andet, end at Statsgældsdirektøren under Henvisning til Finansministerens Udtalelser herhjemme har gjort opmærksom paa dette Forhold.

Til det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) vil jeg sige, at der er flere af de Bemærkninger, han gjorde med Hensyn til Statsregnskabet, som jeg finder meget praktiske og forstandige, og som jeg skal tage under nærmere Overvejelse. Baa dette ærede Medlem og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var inde paa Spørgsmaalet om de to Anmærkninger paa Finansloven vedrørende Kassebeholdning og Reservefond. De to ærede Medlemmer undrede sig noget over, at disse Anmærkninger ikke var gentagne paa det nye Finanslovsforslag, og jeg ønsker derfor at gøre et Par Bemærkninger derom.